

til Skat; og for det andet vil vi kun tage nogle ganske faa Procent af Jorden fra de store Gaarde. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen som helst Grund til at nære Frygt for at gennemføre denne Lov.

Hvad angaar Havelodder og Byggepladser, da er jo Venstre, som det ganske rigtigt er udtalt af det ærede Medlem fra Ribe, gaaet ind paa Princippet; saa det er et Spørgsmaal, vi nok bliver enige om.

At det konservative Folkeparti skal gaa med til Lovforslaget, venter jeg ikke. Dets Forstaaelse af hele Jordlovsspørgsmaalet er alt for ringe, til, at man kan vente, at Partiet gaar med til saa gennemgribende Lovforanstaltninger. Men jeg haaber, at Venstre gaar med til at gennemføre en Lovgivning med Hensyn til Ekspropriation af Jord til Husmandsbrug. Princippet har de brudt, og de maa dog indrømme, at hvor der viser sig at være virkelige Vanskeligheder til Stede for Erhvervelse af Jord, hvor den ikke kan erhverves til rimelig Pris, maa man gaa en anden Vej; og jeg kan ikke forstaa, at Venstre, som er et Landbrugsparti, ikke vil gaa med til at oprette disse selvstændige Brug.

Det er sikkert langt bedre for Samfundet at bevare paa Landet den Ungdom, som er vokset op derude, og som er oplært med Landbrugsarbejde, i Stedet for, at den, som det er sket gennem mange Aar, skal vandre ind til Byerne. Ved at oprette flere og flere Hjem paa Landet modvirker vi Arbejdsløsheden og Bolignøden i Byerne. Det gælder om at bevare Ungdommen paa Landet i Stedet for at faa den til at gaa som arbejdsløs i Byerne. Og selv om Samfundet skulde bruge aarlig adskillige Millioner i den Anledning, tror jeg, de var bedre anvendte dertil end til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man kan ikke sige, at man vil bort fra de store Arbejdsløshedsunderstøttelser og fra de store Tilskud til Bygninger i Byerne, naar man ikke samtidig vil gaa med til at oprette flere og flere Hjem paa Landet. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan standse Strømmen fra Landet til Byerne.

Jeg betragter dette Lovforslag som et meget vigtigt Lovforslag med Hensyn til Udviklingen i Fremtiden og som en Garanti for, at vi kan løse Jordspørgsmaalet paa rimelig Maade. Det er ikke min Tro, at det er nødvendigt at bruge dets Bestemmelser i stor Stil, i alt Fald ikke foreløbig. Hovedsagen er, at vi har Lovforslaget og kan bruge det paa de Pladser,

hvor det er nødvendigt. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er jo en Genganger. Det er ikke længe siden, at Lovforslaget uden at være vedtaget i Landstinget forlod Rigsdagen. Naar man nu har hørt de Bemærkninger, der er fremførte af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og fra det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (E. Rasmussen), faar man absolut det Indtryk, at det kun drejer sig om en Manøvre forud for et Valg, idet Hensigten er at konstatere, at man atter paa Folketingets Bord har lagt dette Lovforslag om Ekspropriation. Det fremgaar af, at disse to ærede Medlemmer, der talte for henholdsvis Socialdemokratiet og det radikale Venstre, udtrykkelig har pointeret, at deres Partier ikke vil kunne modtage Lovforslaget, hvis ikke dets § 4 kommer med. Jeg kan ikke se rettere, end at i saa Fald kunde den højtærede Landbrugsminister udmærket godt have undladt at fremsætte Lovforslaget, for han maatte vide, at der i den danske Rigsdag i Øjeblikket ikke kan skaffes et Flertal i begge Tingene for at gaa med til Lovforslagets § 4. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at Fremsættelsen af det er en rent taktisk Valgmanøvre, som jeg for øvrigt aldeles ikke skal misunde hverken det radikale Venstre eller Socialdemokratiet.

Det konservative Folkepartis Stilling til Lovforslaget er ganske analog med Partiets Stilling, da Lovforslaget forrige Gang var til Behandling her i Folketinget. Vi vil gerne gaa med til en Forhandling om en Lov gaaende ud paa at erhverve Jord til Oprettelse af mindre Landbrug, Byggepladser og Havebrug. Vi vil gerne yde Hjælp til at løse denne Opgave, men kun under den Forudsætning, at Regeringspartierne vil give Afkald paa den Ekspropriationsret, de ønsker i Lovforslagets § 4. Vi kan heller ikke gaa med til — hvad jo Venstre endnu lader til at ville gaa med til — Ekspropriation af Jord ved Byerne. Vi mener ikke, der er nogen som helst Trang til dette i Øjeblikket, men i øvrigt kan vi gaa med til at give en Lov, som jeg i øvrigt mener er i allerhøjeste Grad paakrævet, idet hele Jordreformen svæver i Luften, naar dette Led af Jordlovene mangler. Jeg tillod mig forrige Gang, Loven var til Behandling her, at pointere det gen-